

בולעטין # 1 - תשרי תשכ"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתֶם שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' -

התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

הקדמה

בו יבואר גודל מעלת קדושת ארץ ישראל וגודל עון המרגלים שדברו סרה על ארץ ישראל, ויבואר כל הפסוקים והמפרשים המובאים בתורתנו הקדושה בענין המרגלים מה שגרמו עם לשון הרע שדברו על ארץ ישראל, ונבאר מה שכתוב בתורה "מרגלים אתם" שזה סובב על כל אחד מישראל עד ביאת הגואל, שכל אחד אשר הוא נגד ארצינו הקדושה ואינו חושב מחשבות טהורות לבוא לארץ ישראל, התורה הקדושה צווחת ואומרת (בראשית פרק מב, ט') מְרַגְלִים אַתֶּם לְרְאוֹת אֶת עֲרֹת הָאָרֶץ בְּאַתֶּם, והם גלגולים מהמרגלים וכל אלו שדברו סרה נגד הקדוש ברוך^א הוא וארץ ישראל.

(א) לאחרונה יצאו אנשים בני בליעל שלוחי המרגלים ואומרים שהיום נסתלקה שכינה מארץ ישראל כל עיקר ושכל העולם כולו שוה לארץ ישראל, תדעו נאמנה שהם אפיקורסים גמורים ואינם מודים בדברי חז"ל כמבואר לקמן בפרק א' עיין שם.

תדעו נאמנה כי דוד המלך עליו השלום אמר תהלים (פה פ' יב)
"אַמֶּת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף. גַּם יִקְוֶה יִתֵּן הַטּוֹב
וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָה" - מֵאֶרֶץ תִּצְמַח היא הארץ הקדושה שכל לבב
טהור ישמח, וקדושה ראשונה קדשה לשעתה ולעתיד לבוא, (ראה
שו"ת חתם סופר לקוטים בקובץ תשובות סימן יט ד"ה אמר הכתוב [תהלים
פ"ה י"ב] אמת מארץ תצמח. ובתיקונים ד' ע"ב [איתא] דהוא ר"ת אלף
מאתין תשעין כמשפט אתון דארץ) עד כי איש צמח בא יבא, ויבינו
המשכילים שילמדו את כל מאמרי חז"ל המובאים כאן בקול קורא'ס
אלו, מה שכתבו חז"ל על עון עצת המרגלים ואיך שגרמו לכל
הצרות הבאות לכל עם ישראל מאז עד היום הזה. והיה כל מבקש
ה' יבא ויאות לאור התורה המובא כאן ויבדיל בין ארץ הקודש לחוץ
לארץ, ומי שיש בידו למחות ימחה על עון המדברים לשון הרע על
ארצנו הקדושה, כי כל ישראל ערבים זה לזה, וכמאמר תהלים (פרק
קמב פ' ב') "קוּלִי אֶל ה' אֲזַעֵק קוּלִי אֶל ה' אֶתְחַנֵּן, אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁיחֵי
צַרְתִּי לִפְנֵי אֲגִיד, (דברים פרק לג פ' ז') "שִׁמְעֵה ה' קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ
תְּבִיאֵנוּ יִדְּיוֹ רַב לוֹ וְעֶזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה", וישבו מורדיו אליו, ותגלה
ותראה מלכותו עלינו מהרה, לחבר את האוהל להיות אחד, ואת נדחי
ישראל יקרב אחד אל אחד ונראה בנחמה בעיר ה' שמה במהרה
בימינו אמן.

עוד יראה הקורא בו נכבדות משבחי דארעא קדישא, אוצר סגולות
חמודות, עצות נפלאות וגנוזות, ותפלות יקרות ונוראות, במעלת
וקדושת ארץ ישראל, ארץ חמדה טובה ורחבה מקור וכלליות
הקדושה ארץ אשר ה' אלוקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלוקיך בה
וברצונו נתנה לעם סגולתו לאכול מפריה ולשבוע מטובה וליאור באור
החיים בארץ החיים עד עולם.

עוד נקבצו ובאו בהרחבה ספורי מסעות הקודש של מצוקי ארץ
ומסירת נפשם באש ובמים בכל לבבם ומאודם לעלות לארץ ישראל

לחונן עפרה להתקדש בקדושתה ולהשתבח בתהלתה המה
הקדושים אשר בארץ אדירי התורה ומאורי החסידות כמו הבעל שם
טוב הקדוש ורבינו רבינו נחמן מברסלב ועוד זי"ע, אשר קיימו הפסוק
(דברים פרק יב פ' ה) **כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל**
שְׁבִטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה, וּכְמַבּוֹאֵר בַּאֲבֵן
עֲזָרָא שָׁם. לְשׁוֹם אֶת שְׁמוֹ - כְּמוֹ אֲזָכִיר אֶת שְׁמִי (שמות כ, כא).
לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ - וְהוּא הָאָרֶץ. וְהַטַּעַם. מִקּוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדוֹ. וּכְמַבּוֹאֵר
בְּשֵׁפֶת אִמַּת לְרַבִּי מֹשֶׁה חֲגִיז זי"ע (דפוס ווילנא שנת תרל"ו דף 20) "כָּל מַעֲלַת
יִשְׂרָאֵל הִיא תְלוּיָהּ בָּאָרֶץ הַהִיא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ
לְהוֹרֹת שִׁכְשִׁיִּישְׂרָאֵל עַל אֲדַמְתָּן אִז דּוֹקָא נִקְרָאוּ גּוֹי אֶחָד", עַד
כֵּן לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ.

וכן מבואר ברמב"ן דברים שם. וטעם לשכנו תדרשו - שתלכו לו
מארץ מרחקים ותשאלו אנה דרך בית השם, ותאמרו איש אל רעהו
לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב (ישעיה ב ג), כלשון ציון
ישאלו דרך הנה פניהם (ירמיה נ ה). ובספרי (ראה ח), תדרשו,
דרוש על פי הנביא, יכול תמתין עד שיאמר לך נביא, תלמוד לומר
לשכנו תדרשו ובאת שמה, דרוש ומצא ואחר כך יאמר לך נביא, וכן
אתה מוצא בדוד וכו'. ועל דרך האמת לשכנו תדרשו, לכבודו
תדרשו, ובאת שמה, לראות את פני האדון ה' אלהי ישראל. וממנו
אמרו חכמים "שכינה".

הכותב וחותם זאת חנוכה שנת

וְיִשְׂרָאֵל "אָהַב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו" פִּי בֵן
זְקֵנִים הוּא לּוֹ וְעָשָׂה לּוֹ כֶּתֶן נֶת פְּסִים, שְׁנַת תִּשְׁכ"ג לִפ"ק

ספר בראשית פרק מב.

(ט) ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם **מְרַגְלִים אַתֶּם** לראות את ערות הארץ באתם. (י) ויאמרו אליו לא אֲדַנִּי וְעַבְדִּיךָ בָּאוּ לְשֹׁבֵר אֶכֶל. (יא) פָּלְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נָחְנוּ בְּנִים אֲנַחְנוּ **לֹא הִיוּ עַבְדֵיךָ מְרַגְלִים**. (יב) ויאמר אלהם לא פי ערות הארץ באתם לראות. (יג) ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו. (יד) ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אֵלֵיכֶם לֵאמֹר **מְרַגְלִים אַתֶּם**. (טו) בְּזֹאת תִּבְחָנוּ חַי פְּרַעֲה אִם תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם בָּבוֹא אֲחִיכֶם הַקָּטָן הִנֵּה. (טז) שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח אֶת אֲחִיכֶם וְאַתֶּם הֲאִסְרוּ וַיִּבְחָנוּ דְּבָרֵיכֶם הַאֲמַת אֲתֶכֶם וְאִם לֹא חַי פְּרַעֲה **כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם**. (יז) וַיֹּאסֶף אֶתֶּם אֶל מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים. (יח) ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא.

(ב) ראה רמב"ן על בראשית פרק יב פסוק ו' וזה לשונו. **ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם** אומר לך כלל תבין אותו בכל הפרשיות הבאות בענין אברהם יצחק ויעקב, והוא ענין גדול, הזכירוהו רבותינו בדרך קצרה, ואמרו (תנחומא ט) **כל מה שאירע לאבות סימן לבנים**, ולכן יאריכו הכתובים בספור המסעות וחפירת הבאות ושאר המקרים, ויחשוב החושב בהם כאלו הם דברים מיותרים אין בהם תועלת, וכולם באים ללמד על העתיד, כי כאשר יבוא המקרה לנביא משלשת האבות יתבונן ממנו הדבר הנגזר לבא לזרעו.

ודע כי כל גזירת עירין כאשר תצא מכח גזירה אל פועל דמיון, תהיה הגזרה מתקיימת על כל פנים - ולכן יעשו הנביאים מעשה בנבואות כמאמר ירמיהו שצוה לברוך והיה ככלותך לקרוא את דברי הספר הזה תקשור עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת ואמרת ככה תשקע בבל וגו' (ירמיה נא סג טד) וכן ענין אלישע בהניחו זרועו על הקשת (מ"ב יג טז זיז), ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה לה' וחץ תשועה בארם ונאמר שם (פסוק יט) ויקצוף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם.

ולפיכך החזיק הקדוש ברוך הוא את אברהם בארץ ועשה לו דמיונות בכל העתיד להעשות בזרעו, והבן זה - ואני מתחיל לפרש הענינים בפרט בפסוקים בעזרת השם.

ויעבור אברם בארץ עד מקום שכם - היא עיר שכם, כן זה שם המקום ההוא ושכם בן חמור על שם עירו נקרא וכתב רש"י נכנס לתוכה עד מקום שכם להתפלל על בני יעקב כשיבואו מן השדה עצבים ונכון הוא ואני מוסיף כי החזיק אברהם במקום ההוא תחלה, וקודם שנתן לו את הארץ, נרמז לו מזה כי בניו יכבשו המקום ההוא תחלה קודם היותם זוכים בו, וקודם היות עון יושב הארץ שלם להגלותם משם ולכן אמר והכנעני אז בארץ וכאשר נתן לו הקדוש ברוך הוא הארץ במאמר, אז נסע משם ונטע אהל בין בית אל ובין העי, כי הוא המקום אשר כבש יהושע בתחלה.

ויתכן שהזכיר הכתוב והכנעני אז בארץ, להורות על ענין הפרשה, לומר, כי אברם בא בארץ כנען ולא הראהו השם.

פרק א'

מעולם לא זזה השכינה מהכותל

1 דוד המלך אומר בתהלים (פרק ג' פ' ה') קולי אל ה' אֶקְרָא וַיִּעַנֵּנִי מִהָר קִדְשׁוֹ סֵלָה.

2 ובתרגום יונתן שם פירוש. קלי קדם יי אצלי יקבל צלותי מן טור בית מקדשיה לעלמין.

3 ובאבן עזרא שם פירוש. קולי - והטעם אני לא אבוא במלחמה רק ארים קולי בתפלה. מהר קדשו - בעבור הארון שהיה בציון נקרא הר הקודש וזה קודם דבר ארונה היבוסי.

4 ובמצודות דוד שם פירוש. קולי - כשאקרא בקולי אל ה' ידעתי כי יענני מהר קדשו והיא ציון מקום שכינתו. סלה - עד עולם יענני רצה לומר גאולת עולם תהיה כי לא אשוב עוד להיות גולה ובורח.

5 ובמלבי"ם שם פירוש. קולי אל ה' אקרא - מזכיר בזה מה שסופר (ש"ב ט"ו) שבעת ברח דוד מפני אבשלום לקחו הכהנים עמם את ארון הברית, ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני ה' והראני אותו ואת נוהו, כי בטח לבו שיענהו ה' מרחוק כמקרוב, ועל זה אמר קולי אל ה' אקרא - בכל מקום אשר אהיה, והוא יענני מהר קדשו - מרחוק כמקרוב.

(המשך בבולעטין הבא אי"ה).